

[Undervisningsministeren]

ledige pladser, da efteroptagelsen var afsluttet pr. 15. september, nemlig 60 på børnehavepædagogseminarierne og 22 på fritidspædagogseminarierne.

Jeg finder, det var mere hensynsfuldt at give besked om sporreduktion i midten af juli end at vente til senere. Herved kunne seminarierne i rimelig tid foretage skemaomlægninger. I øvrigt gav reduktionen mig mulighed for at udvide kapaciteten på de socialpædagogiske seminarier, hvor der var mange ansøgere.

Jeg vil være interesseret i dokumentation for udækket efterspørgsel efter pædagoger. Ifølge de aktuelle arbejdsløshedstal og de planer, som kommunerne sender til socialstyrelsen, må vi forvente en overproduktion af børnehav- og fritidspædagoger.

Spm. nr. S 72

Til miljøministeren (10/10 85) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Agt ministeren at foretage noget – og i givet fald da hvilket – i anledning af, at det amtskommunale selvstyre igen er blevet sorteper ved en underkendelse af Vejle amts regionplan, i henhold til hvilken det var besluttet, at der ikke skulle bygges flere store varehuse i regionen?«

Begrundelse

Vejle amt havde besluttet, at der ikke skulle gives tilladelse til opførelse af flere store varehuse i regionen, og havde indføjet dette i regionplanen – angiveligt ud fra den betragtning, at en tilladelse ville gå ud over de småhandelnde i området, ikke mindst i landsbyerne, som simpelt hen ikke kan blive ved med at opretholde dagligvarebutikker. Hvis landsbyboerne tager ind til byerne og foretager storindkøb, bliver dette problem større og større med fare for yderligere affolkning.

Netop i disse år, hvor det kommunale selvstyre har hårde vilkår, er det et grelt eksempel på en videreudvikling af centralstyret, såfremt planstyrelsen uden videre kan underkende en beslutning taget af et amt med henvisning til, at loven ikke giver kommuner og amtskommuner mulighed for at bestemme selv.

Dertil kommer, at det da må blive sværere og sværere for de partier i regeringen, der

faktisk mener noget med ordet selvstyre. De kan da ikke blive taget særlig alvorligt lige for tiden. Der er ingen tvivl om, at denne sag vil blive omtalt meget i den kommende valgkamp – og med rette.

Svar (17/10 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det er ikke rigtigt, når det anføres i begrundelsen, at regionplanen for Vejle amtskommune fastlægger, at der ikke skal gives tilladelse til flere store varehuse i regionplanen.

I sit forslag til Regionplan 1980–92 havde Vejle amtsråd – ligesom flere andre amtsråd – indføjet en retningslinie om, at der ikke måtte etableres lavprisvarehuse i amtskommunen. Men denne retningslinie kunne ikke godkendes, da der ikke var hjemmel hertil i lands- og regionplanloven. Retningslinien blev derfor ved regionplangodkendelsen i september 1981 ændret til, at detailhandlensenheder med regional betydning forudsætter amtsrådets tilladelse. Samtidig blev det med henvisning til industriministeriets bemærkninger understreget, at amtsrådet ikke kan administrere denne retningslinie som et forbud. Men amtsrådet kan gennem sit indseende med kommune- og lokalplanlægningen påse, at store trafikskabende varehuse ikke placeres i strid med det regionale bymønster eller på steder, hvor omgivelserne vil blive udsat for trafikale gener og trafikstøj.

Miljøministeriet har ikke ændret opfattelse siden 1981. Men den ændrede retningslinie udtrykker næppe tilstrækkelig tydeligt, hvad et amtsråd kan og ikke kan med hensyn til de store varehuse. For eksempel har jeg måttet omgøre et afslag fra Fyns amtsråd til et større møbelvarehus i Odense, fordi der ikke var tale om en modstrid i forhold til regionplanen. Den ændrede retningslinie vil derfor blive justeret i forbindelse med godkendelsen af Regionplantillæg 1985, således at det ikke kun med henvisning til industriministeriets bemærkninger, men direkte af retningslinien vil fremgå, at varehuse med regional betydning skal placeres i overensstemmelse med det regionale bymønster.

Der er således ikke tale om, at det kommunale selvstyre er blevet sorteper. Men som godkendende myndighed for regionplanerne er det miljøministeriets pligt at sikre, at det